

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 388

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 mai 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 171 din 22 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.....	2-4		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
49. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 100/2004 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește condițiile suplimentare		462.	privind controlul sanitar veterinar al produselor din pescuit, crustaceelor, moluștelor, gasteropodelor și batracienilor, destinate comercializării directe către consumatorul final sau procesării în alimente pentru consum uman..... 4-5 — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 431/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea centrelor de referință de diagnostic imagistic, cu modificările și completările ulterioare..... 5-6
REPUBLICĂRI			
		Ordonanța Guvernului nr. 7/2003 privind utilizarea în scopuri exclusiv pașnice a energiei nucleare	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 171**

din 22 martie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Kaddour Ahmad în Dosarul nr. 5.658/2004 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, considerând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Precizează că accesul liber la justiție nu implică posibilitatea de a exercita toate căile de atac existente, fiind atributul exclusiv al legiuitorului de a stabili căror căi de atac sunt supuse hotărârile judecătorești. Arată că exigențele Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impun existența dublului grad de jurisdicție numai în cauzele penale, or obiectul procesului în cadrul căruia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl constituie soluționarea unui litigiu de contencios administrativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 5.658/2004, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Kaddour Ahmad într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect soluționarea contestației formulate de acesta împotriva dispoziției de părăsire a teritoriului României, emisă de Autoritatea pentru străini — Biroul pentru străini al județului Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 11 și ale art. 48 din Constituție, raportate la prevederile art. 6 pct. 1 și ale art. 13 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Arată că, în conformitate cu prevederile art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, sentința pronunțată de curtea de apel, ca instanță de fond, este definitivă și irevocabilă, ceea ce înseamnă că „nu mai este susceptibilă de a fi atacată în nici un fel, deci este nerecurabilă“. Consideră că această dispoziție de lege contravine dreptului la un proces echitabil și constituie „o limitare intolerabilă a liberului acces la actul de justiție“. De asemenea, susține că în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 49 din Constituție pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, concluzionând că „eliminarea posibilității exercițiului unei căi de atac nu este justificată și, deci, aduce o gravă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, încălcându-se atât Constituția, cât și tratatele internaționale la care România a aderat“.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că reclamantului nu i-au fost încălcate drepturile recunoscute de lege, împotriva sentinței pronunțate de curtea de apel acesta având deschisă calea apelului, conform art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere invocă Decizia nr. 464 din 4 decembrie 2003, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România. De asemenea, este invocată Hotărârea din 5 octombrie 2000, pronunțată în cauza „*Maaouia împotriva Franței*“, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „deciziile privind intrarea, șederea și expulzarea străinilor nu privesc drepturile și obligațiile civile ale reclamantului și nici acuzații de natură penală, în sensul art. 6 pct. 1 din Convenție. În consecință, art. 6 pct. 1 nu este aplicabil cauzei“. Arată, de asemenea, că prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se impune statelor semnatare obligația de a conferi persoanelor dreptul la dublul grad de jurisdicție, dar în materie penală, conform art. 2 alin. 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenție. „Or, dreptul reclamantului de a contesta dispoziția de părăsire a teritoriului nu face obiectul unei proceduri penale, ci al unei proceduri în contencios administrativ.“

Avocatul Poporului apreciază că sesizarea Curții Constituționale nu este legală. Aceasta deoarece Curtea de Apel Suceava nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate în fața sa, or, din

interpretarea dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale rezultă că încheierea instanței de judecată prin care se sesizează Curtea Constituțională trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, opinia instanței asupra excepției invocate de autor, aceasta fiind o condiție de valabilitate a sesizării. Mai arată că dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 sunt imperative și reprezintă voința legiuitorului de a acorda instanței de judecată rolul unui filtru de acces la instanța de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 482/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 27 noiembrie 2004. Conținutul textului de lege criticat este următorul:

— Art. 82: „(1) Dispoziția de părăsire a teritoriului poate fi atacată în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării, la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Autoritatea pentru străini, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis dispoziția de părăsire a teritoriului. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Sentința instanței este definitivă și irevocabilă.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 11 și ale art. 52 (art. 48 în forma nerevizuită a Constituției), dispoziții al căror conținut este următorul:

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”;

— Art. 11: „(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.

(3) În cazul în care un tratat la care România urmează să devină parte cuprinde dispoziții contrare Constituției, ratificarea lui poate avea loc numai după revizuirea Constituției.”;

— Art. 52: „(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.

(3) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.”

De asemenea, autorul excepției consideră că textul de lege criticat încalcă și prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform căroră: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil (...) a cauzei sale, (...)”*, precum și pe cele ale art. 13 din același instrument juridic internațional, potrivit căroră *„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale”*.

Din analiza excepției de neconstituționalitate se observă că dispozițiile art. 82 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, care prevăd că sentința curții de apel prin care se soluționează cererea de anulare a dispoziției de părăsire a teritoriului este definitivă și irevocabilă, au mai fost supuse controlului Curții Constituționale, constatându-se constituționalitatea acestora prin Decizia nr. 464 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2004. S-a reținut cu acel prilej că în jurisprudența constantă a Curții Constituționale s-a statuat faptul că accesul la justiție nu presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlățește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului. Pe aceleași considerente urmează să fie respinsă critica de neconstituționalitate și în prezenta cauză.

În ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, Curtea constată că acestea nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, întrucât autorul excepției nu formulează nici o critică de neconstituționalitate. Curtea Constituțională a reținut în mod constant că nu este în măsură să se substituie părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece ar exercita astfel un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu prevederile art. 146 lit. d) din Constituție și cu cele cuprinse în art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*. În acest sens, pot fi menționate exemplificativ Decizia Curții Constituționale nr. 93 din 25 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 31 iulie 1998, și Decizia nr. 386 din 16 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 26 noiembrie 2003.

În sfârșit, Curtea constată că în cauză nu sunt incidente dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției, referitoare la caracterul statului român de stat de drept, democratic și social, cuprinse în art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, și nici cele ale art. 52 din Constituție, privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Cu referire la punctul de vedere exprimat de Avocatul Poporului în sensul că lipsa opiniei instanței de judecată cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată conduce la nelegalitatea sesizării, Curtea reține că lipsa de diligență a autorității publice și culpa sa în îndeplinirea obligațiilor izvorâte din lege nu pot reprezenta un impediment în calea valorificării depline a dreptului la apărare, în speță prin sesizarea Curții Constituționale în scopul realizării controlului de constituționalitate a unui text de lege de care depinde soluționarea cauzei. Curtea Constituțională a

statuat în acest sens, de exemplu în Decizia nr. 47 din 5 martie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, în care s-a reținut că „lipsa opiniei instanței judecătorești din încheierile de sesizare nu poate opri Curtea să judece cauzele ce i-au fost deduse, deoarece încălcarea de către instanță a obligației de a-și exprima opinia nu poate paraliza

exercitarea dreptului conferit de Constituție autorilor excepției de a o invoca și, în mod corelativ, de a primi soluția rezultată din controlul legii de către Curtea Constituțională. De principiu, exercițiul unui drept constituțional nu poate fi împiedicat de neîndeplinirea unei obligații în sarcina unei autorități publice, chiar dacă aceasta este o instanță judecătorească“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Kaddour Ahmad în Dosarul nr. 5.658/2004 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 100/2004 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește condițiile suplimentare privind controlul sanitar veterinar al produselor din pescuit, crustaceelor, moluștelor, gasteropodelor și batracienilor, destinate comercializării directe către consumatorul final sau procesării în alimente pentru consum uman

În temeiul Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. 31.605/2005, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din structura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară care stabilește condițiile suplimentare privind controlul sanitar veterinar al produselor din pescuit, crustaceelor, moluștelor, gasteropodelor și batracienilor, destinate comercializării directe către consumatorul final sau procesării în alimente pentru consum uman, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 100/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 28 ianuarie 2005, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 litera a) alineatul (1), punctul 3.1 va avea următorul cuprins:

„3.1. Produsele din pescuit cu greutate de peste 3 kg, destinate comercializării directe către consumatorul final, se

congelează individual, iar cele mai mici de 3 kg pot fi congelate sub formă de brichete; produsele din pescuit se introduc în ambalaje care nu deteriorează caracteristicile organoleptice ale produselor, nu transmit substanțe nocive pentru sănătatea consumatorului și sunt suficient de rezistente pentru a asigura protecția eficientă a produselor; ambalajele trebuie să fie etichetate corespunzător, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.“

2. La articolul 2, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) Peștele întreg, la care au fost evidențiate formațiuni parazitare la nivelul viscerelor și care pot fi îndepărtate în totalitate, se dirijează la procesare, sub supraveghere sanitară veterinară, într-o unitate aprobată sanitar veterinar,

care dispune de facilități pentru îndepărtarea eficientă a părților parazitare din acesta și în care sunt respectate condițiile de igienă pentru evitarea posibilităților de contaminare; peștele la care au fost evidențiate formațiuni parazitare la nivelul musculaturii sau la nivelul musculaturii și viscerelor se declară impropriu consumului uman și nu se acceptă valorificarea pentru consum uman, în conformitate cu prevederile legislației naționale sanitare veterinare în vigoare.“

Art. II. — Institutele centrale de profil, direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Răzvan Țiru

București, 19 aprilie 2005.
Nr. 49.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 431/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea centrelor de referință de diagnostic imagistic, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. M.C. 5.382/2005 al secretarului general al Ministerului Sănătății,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 431/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea centrelor de referință de diagnostic imagistic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul ordinului va avea următorul cuprins:**

„ ORDIN

privind înființarea, organizarea și funcționarea centrelor de referință de diagnostic imagistic și a centrelor de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță“

2. **După articolul 1 se introduce articolul 1¹ cu următorul cuprins:**

„Art. 1¹. — (1) Se aprobă înființarea centrelor de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță, organizate ca unități sanitare publice ori private, cu sau fără personalitate juridică, având dotarea minimă prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Centrele de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță furnizează servicii medicale de specialitate, atât în sistem ambulatoriu, cât și pentru pacienții internați, în condițiile stabilite prin Contractul-cadru

privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate.“

3. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Centrele de referință de diagnostic imagistic și centrele de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță din sistemul public se înființează prin ordin al ministrului sănătății, iar cele private se înființează în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, pe baza îndeplinirii criteriilor prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.“

4. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — Organizarea și funcționarea centrelor de referință de diagnostic imagistic și a centrelor de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță se stabilesc prin regulament/act constitutiv de organizare și funcționare.“

5. **Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 431/2002, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Mircea Cintează

București, 28 aprilie 2005.
Nr. 462.

CRITERIILE

pe baza căreia o unitate sanitară de tip ambulatoriu poate fi declarată centru de referință de diagnostic imagistic sau centru de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță

1. Centrul de referință de diagnostic imagistic, respectiv centrul de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță sunt unități sanitare publice ori private, cu sau fără personalitate juridică, autorizate și/sau acreditate conform dispozițiilor legale în vigoare pentru desfășurarea de activități medicale de specialitate în sistem ambulatoriu.

2. Pentru a dobândi calitatea de centru de referință de diagnostic imagistic, respectiv de centru de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță, o unitate sanitară trebuie să îndeplinească anumite criterii privind structura, dotarea și personalul, precum și un program de activitate permanent, după cum urmează:

a) să organizeze laboratoare de imagistică și explorări funcționale cu echipamente de înaltă performanță;

b) echipamentele medicale utilizate să fie de ultimă generație, noi la momentul începerii activității și să fie în

mod continuu actualizate (3—5 ani, în funcție de tipul aparatului);

c) activitățile să fie prestate de medici specialiști cu competențe și/sau supraspecializări în domeniile respective, abilitați să utilizeze aparatura din dotare, precum și de personal medical mediu specializat;

d) să fie disponibilă și accesibilă cu prioritate persoanelor asigurate în sistemul asigurărilor sociale de sănătate, timp de 24 de ore din 24 de ore, 7 zile pe săptămână.

3. Centrul de referință de diagnostic imagistic, respectiv centrul de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță, trebuie să fie echipat cu tehnică de calcul performantă, și să dispună de conexiune informatică cu alte centre medicale similare din străinătate, pentru facilitarea schimbului de informații în domeniul său de activitate.

LISTA

cuprinzând dotarea minimă cu aparatură de înaltă performanță a centrelor de referință de diagnostic imagistic și a centrelor de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță

Centrele de referință de diagnostic imagistic și centrele de diagnostic și terapie endovasculară de înaltă performanță trebuie să fie dotate cu următoarele tipuri de aparatură medicală de înaltă performanță, cumulativ:

a) cel puțin unul dintre următoarele tipuri de aparate:

- rezonanță magnetică nucleară;
- computer tomograf;
- echipament de medicină nucleară;
- angiograf;

și

b) cel puțin două dintre următoarele tipuri de aparate:

- mamograf;
- osteodensitometru;
- echipament de radiologie;
- ecograf, ecocardiograf Doppler;
- monitor Holter de electrocardiografie;
- echipament de testare în condiții de efort.

R E P U B L I C Ă R I

**ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 7/2003*)
privind utilizarea în scopuri exclusiv pașnice a energiei nucleare****CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — Promovarea și utilizarea energiei nucleare în scopuri exclusiv pașnice constituie prioritate națională în contextul aplicării programelor de dezvoltare durabilă a societății. Activitățile din domeniul nuclear se desfășoară cu respectarea standardelor de securitate nucleară în vederea asigurării unei protecții corespunzătoare a personalului de exploatare, populației, proprietății și a mediului.

Art. 2. — Obiectul prezentei ordonanțe îl constituie promovarea și organizarea activităților din domeniul nuclear pentru asigurarea resurselor de energie nucleară, prin stimularea cercetării, dezvoltării și utilizării aplicațiilor nucleare în scopuri pașnice.

Art. 3. — Activitățile din domeniul nuclear supuse prevederilor prezentei ordonanțe sunt următoarele:

a) cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică în domeniul energiei nucleare;

b) cercetarea, experimentarea, proiectarea, amplasarea, construcția, montajul, punerea în funcțiune, exploatarea,

modificarea, importul, exportul, conservarea și dezafectarea instalațiilor nucleare și radiologice;

c) prospectarea, explorarea, exploatarea și prepararea minereurilor de uraniu și toriu pentru obținerea concentratului tehnic;

d) conservarea și închiderea minelor de uraniu, dezafectarea haldelor și depozitelor de steril cu conținut scăzut de uraniu;

e) producerea, furnizarea, tratarea, prelucrarea, utilizarea, depozitarea, transportul, tranzitul, importul și exportul materialelor nucleare și radioactive, inclusiv ale combustibilului nuclear, apei grele și tritiului;

f) colectarea, tratarea, condiționarea, transportul, depozitarea temporară și definitivă a deșeurilor radioactive și a combustibilului nuclear uzat;

g) evidența și controlul materialelor nucleare și radioactive, instalațiilor nucleare și radiologice, inclusiv ale materialelor de interes nuclear, aflate pe teritoriul României;

h) protecția fizică a instalațiilor nucleare și radiologice;

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 321/2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2003 privind utilizarea în scopuri exclusiv pașnice a energiei nucleare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 15 iulie 2003, dându-se textelor o nouă numerotare.
Ordonanța Guvernului nr. 7/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 1 februarie 2003.

i) managementul calității, securitatea nucleară, protecția împotriva radiațiilor ionizante a personalului expus profesional, a populației, a mediului și a proprietății;

j) managementul accidentului nuclear și/sau urgenței radiologice în interiorul și/sau în afara unei instalații nucleare ori radiologice, inclusiv pregătirea și specializarea permanentă a personalului implicat;

k) informarea și educarea populației și dezvoltarea relațiilor cu mass-media privind desfășurarea activităților nucleare în scopuri pașnice;

l) cercetarea științifică în scopul aplicării tehnicilor și tehnologiilor nucleare în economie și în viața socială;

m) elaborarea reglementărilor la nivel național în domeniul nuclear;

n) dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională privind proiectele și/sau programele nucleare;

o) asigurarea pentru incidente și accidente nucleare și evaluarea daunelor în caz de accident nuclear și/sau urgență radiologică;

p) producerea, furnizarea, tratarea, utilizarea, depozitarea temporară sau definitivă, după caz transportul, tranzitul, importul și exportul dispozitivelor generatoare de radiații, al surselor radioactive deschise și închise.

CAPITOLUL II

Desfășurarea activităților nucleare

Art. 4. — Activitățile prevăzute la art. 3 sunt activități de interes național și pot fi desfășurate numai în conformitate cu reglementările naționale și cu acordurile internaționale la care România este parte.

Art. 5. — Amplasarea, construcția, transferul de proprietate și dezafectarea reactoarelor nucleare de putere și de cercetare, precum și a depozitelor definitive de deșeuri radioactive și combustibil nuclear uzat se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL III

Planul nuclear național

Art. 6. — În România activitățile din domeniul nuclear se desfășoară conform Planului nuclear național, denumit în continuare *PNN*, elaborat în baza Strategiei de dezvoltare a domeniului nuclear și a Planului de acțiune.

Art. 7. — În vederea armonizării politicilor în domeniul nuclear și monitorizării implementării *PNN* se înființează Agenția Nucleară prin reorganizarea Agenției Naționale pentru Energie Atomică din cadrul Ministerului Educației și Cercetării.

Art. 8. — Agenția Nucleară, denumită în continuare *AN*, elaborează Strategia de dezvoltare a domeniului nuclear, Planul de acțiune și *PNN*, cu consultarea ministerelor, a altor organe ale administrației publice centrale și locale, a agenților economici care au responsabilități și activează în domeniul nuclear, precum și a asociațiilor profesionale din domeniu.

Art. 9. — (1) *PNN* este instrumentul prin care statul realizează politica generală pe termen lung în domeniul utilizării pașnice a energiei nucleare și a tehnicilor și tehnologiilor nucleare în economie și viața socială, în scopul dezvoltării durabile a societății.

(2) *PNN* cuprinde politicile și obiectivele referitoare la promovarea și organizarea activităților din domeniul nuclear.

Art. 10. — Strategia energetică nucleară se elaborează de Ministerul Economiei și Comerțului și este componentă a Strategiei de dezvoltare a domeniului nuclear și a Planului de acțiune, aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11. — (1) Implementarea *PNN* se face pe baza unor programe sectoriale pe termen scurt, mediu și lung.

(2) Programele sectoriale privind dezvoltarea și aplicarea tehnicilor și tehnologiilor nucleare în diverse domenii ale economiei și vieții sociale sunt elaborate și administrate de ministerele cu activități specifice și responsabilități în domeniul respectiv.

CAPITOLUL IV

Coordonarea națională și cooperarea internațională

Art. 12. — (1) *AN* coordonează promovarea activităților nucleare în România, pe baza Strategiei de dezvoltare a domeniului nuclear, a Planului de acțiune și a *PNN*.

(2) *AN* asigură stimularea dezvoltării parteneriatului internațional prin colaborarea cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică, cu sediul la Viena, denumită în continuare *AIEA*, și cu alte organizații internaționale sau regionale de profil, precum și încheierea de acorduri și contracte de cercetare-dezvoltare, de asistență tehnică, de expertiză, de specializare a personalului, cu consultarea ministerelor cu activități specifice și responsabilități în domeniul nuclear.

(3) *AN* promovează participarea agenților economici din domeniul nuclear la activitățile pe profilul de activitate și la cele care se desfășoară sub egida *AIEA*.

CAPITOLUL V

Controlul activităților nucleare

Art. 13. — Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, denumită în continuare *CNCAN*, aflată în coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, este autoritatea națională competentă în domeniul reglementării, autorizării și controlului activităților nucleare desfășurate în România.

Art. 14. — Pentru asigurarea controlului materialelor nucleare și radioactive sau al combustibilului nuclear, în cazul în care agentul economic deținător este în stare de faliment declarată, Guvernul poate decide, în condițiile prezentei ordonanțe, transferul acestora la un agent economic român autorizat de *CNCAN*.

Art. 15. — *CNCAN* acordă autorizații titularilor de instalații nucleare în urma verificării calității de „proprietar”, „utilizator” sau „operator”, după caz, a acestora și face mențiuni în acest sens în cuprinsul autorizației.

CAPITOLUL VI

Agenția Nucleară

Art. 16. — *AN* este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, și are ca principal obiect de activitate acordarea de asistență tehnică de specialitate Guvernului în formularea politicii în domeniul nuclear, precum și promovarea și monitorizarea activităților nucleare în România.

Art. 17. — *AN* are următoarele atribuții:

a) elaborarea Strategiei de dezvoltare a domeniului nuclear, a Planului de acțiune și a *PNN* și monitorizarea implementării acestora pe componentele organizatorice, tehnice și financiare;

b) aprobarea programelor sectoriale pe termen scurt, mediu și lung;

c) promovarea cercetării-dezvoltării în domeniul utilizării energiei nucleare în scopuri pașnice;

d) monitorizarea implementării activităților de utilizare a tehnicilor și tehnologiilor nucleare în economie și în viața socială, în scopul dezvoltării durabile a societății;

e) aprobarea strategiilor privind pregătirea personalului de specialitate din domeniu, inclusiv a personalului de intervenție în caz de accident nuclear și/sau urgență radiologică;

f) analizarea modernizării continue a sistemelor de protecție fizică a instalațiilor nucleare și radiologice;

g) analizarea informărilor periodice, prezentate de CNCAN, privind securitatea instalațiilor nucleare și radiologice și suportul tehnic național aferent, precum și a celor privind garanțiile nucleare;

h) analizarea actelor normative care reglementează domeniul nuclear și propunerea de măsuri corective în cazul sesizării unor deficiențe de ordin legislativ;

i) avizarea documentațiilor și urmărirea investițiilor privind amplasarea și construcția reactoarelor nucleare de putere și de cercetare și a depozitelor definitive de deșeuri radioactive și de combustibil nuclear uzat, precum și a celor privind dezafectarea reactoarelor nucleare de putere și de cercetare;

j) urmărirea armonizării legislației naționale cu legislația, standardele și recomandările internaționale în domeniul nuclear;

k) monitorizarea sistemelor de marcare a surselor radioactive în conformitate cu cerințele specifice internaționale;

l) monitorizarea punerii în aplicare a acordurilor și tratatelor internaționale din domeniul nuclear;

m) aprobarea participării României la programele sau proiectele internaționale în domeniul nuclear;

n) monitorizarea, pe componentele principale, a producției de energie electrică de origine nucleară, de combustibil nuclear și de apă grea.

Art. 18. — (1) Patrimoniul inițial al AN se va constitui prin preluarea patrimoniului Agenției Naționale pentru Energie Atomică, existent la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(2) AN este condusă de un consiliu de administrație, ai cărui membri sunt reprezentanți ai ministerelor cu atribuții în domeniul nuclear.

(3) Președintele AN este numit și revocat prin decizie a primului-ministru.

Art. 19. — AN își desfășoară activitatea potrivit structurii organizatorice și regulamentului propriu de organizare și funcționare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 20. — Bugetul de venituri și cheltuieli al AN se aprobă în condițiile legii.

Art. 21. — Cheltuielile curente și de capital ale AN se finanțează de la bugetul de stat.

Art. 22. — Cheltuielile curente și de capital cuprind categoriile de cheltuieli necesare finanțării activităților

privind funcționarea AN pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

Art. 23. — Pentru executarea unor activități de specialitate, AN poate angaja experți din cadrul ministerelor sau al institutelor naționale cu responsabilități în domeniul nuclear.

CAPITOLUL VII

Sursele de finanțare privind promovarea activităților din domeniul nuclear

Art. 24. — Promovarea activităților din domeniul nuclear se face pe baza surselor de finanțare rezultate din:

a) fonduri de la bugetul de stat;

b) fonduri din activități de producție și servicii în domeniul nuclear;

c) fonduri atrase de la agenții economici cu capital de stat, mixt sau privat;

d) fonduri provenite din cooperări în cadrul proiectelor și/sau programelor internaționale;

e) alte fonduri constituite conform legii.

Art. 25. — Ministerele, precum și agenții economici, care au responsabilități sau desfășoară activități specifice în domeniu, vor prevedea în bugetul anual propriu fonduri privind promovarea activităților nucleare.

Art. 26. — Ministerul Educației și Cercetării va cuprinde în bugetul anual propriu fonduri pentru finanțarea programelor de cercetare-dezvoltare privind promovarea și utilizarea energiei nucleare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 27. — (1) Regulamentul de organizare și funcționare al AN se stabilește prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(2) Consiliul interministerial pentru energie atomică își încetează activitatea la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1).

Art. 28. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Legea nr. 61/1974 cu privire la desfășurarea activităților în domeniul nuclear din România, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 136 din 2 noiembrie 1974, Legea nr. 6/1982 privind asigurarea calității obiectivelor și instalațiilor nucleare, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 106 din 20 noiembrie 1982, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

519483681016415